▪ NEWSLETTER MLÁDEŽE PSG BERANI ZLÍN ▪

Váš BERAN

dvouměsíčník ▪ číslo 14 ▪ prosinec 2022

Veselé a pohodové vánoční svátky vám přejí mladí Berani

OBSAH ČÍSLA

PROSINEC 2022

6

VÁNOČNÍ TURNAJE

Svátky budou plné mládežnického hokeje! Mladí Berani ve spolupráci s partnery připravují turnaje pro čtyři věkové kategorie.

10

KRÁTKÉ ZPRÁVY A ZAJÍMAVOSTI

Přinášíme přehled zajímavých událostí a perliček, které se v prostředí naší mládeže v poslední době udály.

MLADÍ BERANI REPREZENTUJÍ

Adam Burian, Lukáš Heš a Jakub Frolo se ohlíží za reprezentačními srazy a zápasy, kterých se v první polovině listopadu zúčastnili.

12

JAK TO VIDÍ HRÁČI?

Anketa mezi mladými hokejisty Beranů. Tentokrát jsou tématem hokejové Vánoce.

UKRAJINCI U NÁS

Začátkem března dorazili do Zlína mladí hokejisté z Ukrajiny a jejich rodiny a našli zde útočiště před válkou. Co následovalo v dalších měsících?

16

NATÁLIE MLÝNKOVÁ

Rozhovor se zlínskou odchovankyní, která působí aktuálně v zámoří a koncem léta pomohla ženské reprezentaci k historickému úspěchu na MS.

SLEDUJTE MLADÉ BERANY

NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Nahlédněte do života mladých Beranů! Aktuální zprávy, přehledy výsledků, zajímavosti, fotky či videa – to všechno najdete na **Instagramu** a na **Facebooku** zlínské hokejové mládeže.

V posledních týdnech vzbudily největší ohlas na Instagramu postup dorostenců mezi nejlepších dvanáct týmů soutěže, první gól juniora Šimona Frömela za A-tým Beranů nebo výjezd mladých hráčů do Prahy na utkání zámořské NHL.

beranizlin.mladez

beranizlin.mladez

Mládežnický newsletter Váš BERAN

Šéfredaktor: Vojtěch Jurák
Autoři textů: Vojtěch Jurák, David Macharáček, Roman Ordelt, Jana Valášková
Fotografie: Vojtěch Jurák, David Peška, Libor Kožík, Ronald Hansel David Macharáček, Jana Valášková, Český hokej (Karel Švec, Aleš Krecl), archiv Natálie Mlýnkové.

Vydavatel: Berani Zlín, s. r. o., Březnická 4068, Zlín
Kontakt na redakci: jurak@beranizlin.cz
Grafika, sazba: Vojtěch Jurák
Další informace: Mládežnický newsletter Váš BERAN vychází jako dvouměsíčník, tj. šest čísel za rok. Přehled všech vydaných čísel je k dispozici na webových stránkách klubu www.beranizlin.cz/newsletter-mladeze.

VÁNOČNÍ TURNAJE

SVÁTKY PLNÉ HOKEJE!

Berani připravují ve spolupráci s partnery sérii turnajů pro dětské a žákovské kategorie. První z nich se uskuteční 27. prosince, další přijdou na řadu v následujících dnech. Hráčům poskytnou zajímavou sportovní konfrontaci nad rámec ligových soutěží, týkat se budou ročníků 2008, 2010, 2012 a 2014. Do Zlína během svátků přijedou přední tuzemské kluby, mezi nimi například Kometa Brno, Oceláři Třinec, Hradec Králové či Dukla Jihlava. Přijďte mladým Beranům fandit, vstup bude zdarma.

Součástí celé série bude i partnerské zajištění – každý z turnajů se uskuteční za přispění skupiny partnerů, kteří kromě sportovního zápolení na ledě podpoří také mládežnickou činnost zlínských Beranů. Po hlavním partnerovi bude navíc každý z turnajů i pojmenován.

ČEPKOV CUP	PROFIMA CUP	INTERCORA CUP	VITAR CUP
27. 12. 2022 ročník 2010	28.–29. 12. 2022 ročník 2008	30. 12. 2022 ročník 2014	15. 1. 2023 ročník 2012

PODZIMNÍ MINITÁBOR

Zlínský klub připravil na letošní podzimní prázdniny dvoudenní minitábor, který se uskutečnil 26. a 27. října. Mladí účastníci strávili pod vedením klubových trenérů dva dny plné sportování, her a zajímavých aktivit vevnitř i venku. Součástí programu byla v obou dnech i tréninková jednotka na ledě, akce se zúčastnilo kolem dvaceti dětí.

HOKEJOVÝ HALLOWEEN

PSG arénu zaplnili 31. října večer kostlivci, čarodějnice, strašidla a další roztodivní tvorové! Na ledové ploše se už podruhé uskutečnilo halloweenské bruslení pro veřejnost, v jehož programu samozřejmě nechyběly ani soutěže nebo hudba. Na pohodový večer si našlo cestu zhruba devadesát dětí.

TURNAJ V KARLOVÝCH VARECH

Dorostenci si začátkem listopadu zpestřili reprezentační přestávku a zúčastnili se víkendového Memoriálu Václava Šinágla v Karlových Varech. Na mezinárodním turnaji vyzvali kromě domácího týmu také Kölner EC a Jungadler Mannheim. Ze skupinové fáze postoupili Zlínští do finále, kde podlehli Karlovým Varům těsně 3:4. Ze západu Čech tak mladí Berani přivezli sympatické druhé místo.

ZAČAL SEV.EN HOCKEY CUP

V sobotu 12. listopadu odstartoval třetí ročník poháru Sev.en Hockey Cup, kterého se kromě zlínských Beranů účastní ještě Pardubice, Litvínov a Kladno. Letos je pohár určen pro šestou třídu. Celá série zahrnuje čtyři jednodenní turnaje, každý z klubů pořádá jeden. Hostitelem prvního dílu byl Litvínov. Zlínský tým se na severu Čech blýskl druhým místem, přičemž za prvním zaostal jen vinou horšího skóre.

DOROST MÁ JISTÉ PLAY-OFF

A další zpráva z týmu dorostenců. Zlínský celek zvládl napínavý závěr základní části, která po reprezentační pauze vyvrcholila dvěma zápasy, a obsadil konečnou třetí

pozici ve východní skupině C. Díky tomu postoupil do nadstavby pro nejlepších dvanáct družstev extraligy a zároveň si zajistil účast v jarním play-off. Nyní na hokejisty čekají duely se soupeři z celé republiky.

TŘI HATTRICKY V AKADEMII

Od 16. do 20. listopadu zažila Akademie Beranů statisticky velmi zajímavé období. V uvedených pěti dnech odehráli junioři a dorostenci dohromady pět zápasů a ve třech z nich se některý ze zlínských hráčů blýskl hattrickem! Nejprve to byl obránce juniorů Adam Burian, kterému to tam napadalo proti Plzni. Následně se třikrát prosadil útočník dorostu Martin Vaculík proti Přerovu a povedené období završil útočník juniorů Lukáš Heš, který skóroval třikrát proti Pardubicím.

PODZIMNÍ SKILLS TRÉNINKY

Podzimní série skills tréninků pro mladé hokejisty už je minulostí. Berani v rámci svých nástavbových programů uspořádali celkem tři tematické balíčky, každý z nich obsahoval deset tréninkových jednotek. Zájemci se mohli dle svého uvážení a dle svého výběru rozvíjet v bruslení, ve střelbě a v dalších herních dovednostech. Skills tréninků se během podzimu zúčastnilo (ať už jednorázově či opakovaně) přes čtyřicet různých hokejistů. Děkujeme za důvěru.

MLADÍ BERANI
REPREZENTUJÍ

První polovina listopadu patřila mládežnickým reprezentacím. Všechny věkové kategorie národního týmu se potkaly na kempech, jejichž program zahrnoval velmi zajímavou paletu mezinárodních zápasů a turnajů. Pozvánku dostali i čtyři hokejisté, kteří oblékají zlínský dres, a dalších šest mladých Beranů figurovalo v seznamu náhradníků. Konfrontaci se zahraničními protivníky si vyzkoušela a nové zkušenosti nabrala nakonec trojice hráčů – obránce Adam Burian a útočníci Lukáš Heš a Jakub Frolo.

ADAM BURIAN (U19)
OBRÁNCE JUNIORŮ

České výběry do 19 a do 20 let strávily reprezentační soustředění v Porubě, kde se konal Turnaj pěti týmů. Do dějiště dorazily ještě dva finské celky a jeden švédský.

Zlínský hokej na tomto turnaji zastupoval Adam Burian, kterého trenéři nominovali do výběru U19.

Tři zápasy proti soupeřům ze severu Evropy byly pro mladého obránce cenným zážitkem. **„Srovnání s kluky ze Švédska a Finska byla velká zkušenost. Byli víc hokejově vyspělí, nejvíc to bylo vidět jednoznačně na rychlosti hry. Přihrávky, bruslení a celkově ten jejich pohyb,“** popisuje Burian.

Konfrontace se severskými soupeři byla ještě zvýrazněná věkovým rozdílem, Finové totiž kromě devatenáctky přicestovali do Česka i s dvacítkou, Švédové zase přivezli jenom svou nejstarší věkovou kategorii.

„Jejich týmy byly namixované z ročníků 2003 a 2004, zato náš tým tvořili z většiny kluci z ročníku 2004. Rozdíl byl vidět, kluci jsou tam zvyklí hrát v chlapech nejvyšší finskou a švédskou soutěž, což jsou TOP evropské ligy. V zápasech jsem měl daleko míň času, než na co jsem zvyklý tady u nás v juniorské extralize,“ všiml si zlínský zadák.

Ze tří zápasů nakonec česká devatenáctka vydolovala bod, v posledním utkání podlehla vrstevníkům z Finska po nájezdech. Zlínský bek odehrál všechny tři duely, na ledě strávil vždy kolem čtrnácti až šestnácti minut.

„Jsem za tu zkušenost moc rád. Poměřil jsem se s hráči, kteří jsou stejně staří nebo o rok starší, a všímal jsem si, kde mám mezery nebo kde mi chybí přesnost či sebevědomí,“ říká Burian. **„Máme se všichni co učit a kde se zlepšovat. Nebát se hrát na puku, dělat věci na ledě rychleji…“**

TURNAJ PĚTI TÝMŮ – PORUBA
9. až. 13. listopadu 2022

Česko U19 vs. Švédsko U20 1:5
Česko U19 vs. Finsko U20 2:8
Česko U19 vs. Finsko U19 2:3sn

LUKÁŠ HEŠ (U18)
ÚTOČNÍK JUNIORŮ

Národní tým do 18 let se v listopadu vydal do Plymouthu ve Spojených státech, kde se konal kvalitně obsazený Turnaj pěti zemí. S českým výběrem, který změřil síly s domácími Američany a dále se Švýcary, se Švédy a s Finy, cestoval i zlínský forvard Lukáš Heš.

Mladý útočník si během turnaje všímal obrovského sebevědomí, kterým hráči v zahraničí oplývají.

„Vůbec jim nechybí. Hodně si věří na puku, nebojí se udělat kličku. A když puk ztratí, tak se pro něj prostě vrátí, situaci dobruslí,“ popisuje.

„Hra je na této úrovni mnohem rychlejší a silovější. Na ledě není místo pro chyby, bez přesných přihrávek nebo rychlého bruslení to nejde.“

Do Spojených států za hokejem se Heš už v minulosti vydal – před lety s klubem na poznávací zájezd do Kalifornie, během kterého odehráli mladí Berani několik zápasů. V rámci reprezentace se však s americkým nároďákem utkal poprvé. A dojmy? **„Američani mají sebevědomí ještě výš než Švédi nebo Fini.“**

„Hráli jsme proti týmu, který spolu tráví celou sezonu a hraje místní USHL. Bylo vidět, že jejich kluci jsou hodně sehraní. Navíc na tom byli výborně silově, bylo pro mě těžké někoho srazit tak, aby spadl. Podařilo se mi to asi jen u dvou soupeřů,“ přidává Heš další postřehy.

Přestože se turnaj týmu výsledkově příliš nevydařil, mladý útočník si domů přivezl spoustu dojmů a zážitků. **„Samozřejmě jsme chtěli vyhrávat, bohužel se to nepovedlo. Ale jsme rádi aspoň za bod, který jsme nakonec přece jen uhráli. Pro mě osobně to byla velká zkušenost – porovnal jsem se s kluky z ciziny, ale také s českými kluky, kteří hrají venku.“**

Ve čtyřech zápasech na turnaji nakonec Heš zaznamenal jednu asistenci v utkání proti Švédsku. **„Chtěl bych zapracovat na tom, abych se víc tlačil do branky. Měl jsem šance, ale mohlo jich být víc a mohl jsem třeba dát i nějaký gól. Málo jsem se však tlačil před gólmana.“**

TURNAJ PĚTI ZEMÍ – PLYMOUTH (USA)
8. až. 12. listopadu 2022

Česko vs. USA 1:6
Česko vs. Švýcarsko 2:4
Česko vs. Švédsko 3:5
Česko vs. Finsko 0:1pp

JAKUB FROLO (U16)
ÚTOČNÍK DOROSTU

Národní tým do 16 let se během soutěžní pauzy potkal v Příbrami, ze Zlína dorazili Jakub Frolo a Tomáš Mikel, pro kterého však soustředění vinou zranění skončilo předčasně.

Útočník Frolo odehrál všechny tři zápasy, které měl národní tým ve svém programu, a protože se zúčastnil i srpnového srazu v Salzburgu, má v této sezoně na kontě už sedm startů za české barvy.

„Moc jsem si ten týden užil! Byla to další zkušenost, která mi hodně dala, a zároveň takové zpestření volného času,“ hlásí.

„Naučil jsem se nové věci a taky jsem si zopakoval věci, kterým jsme se věnovali v Salzburgu. Úroveň reprezentace je vyšší než v naší extralize, kluci jsou šikovnější a hokej je rychlejší, což mi ale vlastně víc vyhovuje.“

V rámci svého ročníku patří Frolo mezi mladší hráče, na ledě se tak může potkat se soupeři, kteří mohou být klidně o deset měsíců nebo skoro o rok starší. Zlínského forvarda však tohle vůbec netrápí.

„Myslím, že to není zas takový rozdíl. Nic, čeho bych si nějak víc všímal. Jsem na to zvyklý, hraju takhle odmalička,“ říká.

„V reprezentaci jsou všichni kluci silní, dobře bruslí. Je to vyrovnanější.“

Mladý útočník si v národním týmu udržuje velmi dobrou produktivitu, během sedmi zápasů nasbíral čtyři góly a tři asistence.

PŘÍPRAVNÉ ZÁPASY – PŘÍBRAM
9. až. 12. listopadu 2022

Česko vs. Slovensko 1:5
Česko vs. Švýcarsko 6:0
Česko vs. Švýcarsko 4:3sn

„Asi se dá říct, že je to moje role. Trenéři po mě chtějí góly, takže hraju přesilovky, všechno... Beru to tak, že bych měl góly dávat. Tak snad se mi to daří a týmu pomáhám,“ zamýšlí se.

Během srazu v Příbrami Frolo zazářil hlavně ve druhém utkání, kdy pomohl gólem a dvěma asistencemi k výhře 6:0 proti Švýcarsku.

„Ten zápas se mi povedl a jsem za to rád. Ale nejlepší zápas byl ten poslední o zlato na turnaji v Salzburgu, ten si pamatuju,“ vrací se s úsměvem ještě k povedenému srpnovému srazu.

JAK TO VIDÍ HRÁČI?

Tématem ankety mezi mladými hráči jsou v tomto čísle hokejové Vánoce. Pětice kluků ročníku 2012 (pátá třída) se pro newsletter mládeže Váš BERAN rozpovídala o svých splněných přáních z minulých let, ale také o tom, co si přejí letos.

- **Pochlub se, jaký hokejový dárek jsi v minulosti dostal?**
- **Co by sis přál o letošních Vánocích?**
- **Myslíš, že se ti přání splní a dárek pod stromečkem opravdu najdeš?**

DANIEL GAJDOŠÍK
ROČNÍK 2012

Pod stromečkem jsem našel hokejovou helmu a svou hokejku. Tyto Vánoce bych chtěl hokejku na ven a myslím si, že to vyjde.

MATYÁŠ KOPEČEK
ROČNÍK 2012

Tak dostal jsem hokejku na led a teďka si přeju nový suspenzor, protože už ho mám roztrhaný. A myslím si, že ho pod stromečkem najdu.

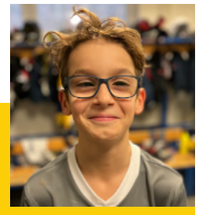

MAX UŘIČÁŘ
ROČNÍK 2012

Ano, hokejový dárek jsem už dostal, byla to hokejová mikina. A letos bych si na Vánoce přál novou helmu, tak snad pod stromečkem bude.

VOJTA PLŠEK
ROČNÍK 2012

Na Vánoce jsem už dřív dostal hokejové štulpny a pak taky hokejku na led. Teď si přeju novou hokejku a ještě rukavice. Jo, asi bych to mohl pod stromeček dostat.

MARTIN MLČÁK
ROČNÍK 2012

Na Vánoce už jsem dostal brankářskou hokejovou helmu a tento rok by se mi líbila vyrážečka. To by bylo dobré. Řekl bych, že ji mezi dárkama najdu.

SEV.EN ENERGY

DĚKUJEME ZA PODPORU

Důležitý podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu, rodičů nebo města Zlína také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat skupině Sev.en Energy.

Sev.en Energy je energetická skupina Pavla Tykače, ve Zlíně provozuje moderní teplárnu, jež zajišťuje teplo a teplou vodu pro tisíce domácností a komunálních objektů ve městě a okolí.

Skupina byla zformována v roce 2018, opírá se ale o 150leté zkušenosti s těžbou. Pamatuje na udržitelný rozvoj i závazek vůči přírodě, takže například zlínská teplárna splňuje veškeré ekologické předpisy dané Evropskou unií.

FOTOSTRANA

TÝDEN HOKEJE

Zlínskou PSG arénu zaplnily v sobotu 26. listopadu děti předškolního věku a ve věku prvního stupně základní školy. V rámci tradiční a celorepublikové akce Týden hokeje přivítali mladí Berani v dopoledních hodinách všechny zájemce, kteří si chtěli vyzkoušet bruslení a hokej. Trenéři mládeže si připravili pro děti pestrý program na ledové ploše. Na své si přišli všichni bez ohledu na úroveň bruslařských dovedností – kluci a holky si mohli zahrát hokej, zkusit nájezdy na mladé brankáře, projet opičí dráhu, pohrát si s plyšáky a s balonky nebo si jen zabruslit. Celé akce se zúčastnilo 64 dětí a dorazili i zajímaví hosté – útočník Pavel Sedláček z A-týmu Zlína, klubový maskot Beran a také lev Ťuk, maskot Českého hokeje.

ZE ZÁPOROŽÍ DO ZLÍNA

UKRAJINCI U NÁS

Osobní svědectví a ohlédnutí za minulými měsíci, ve kterých skupina maminek a dětí změnila některým z nás naše dny a dala jim nový rozměr.

Všechno to začalo letos 4. března, kdy se v brzkých ranních hodinách podařilo přes hranice převézt a dopravit do Zlína 43 maminek, babiček a dětí ze Záporožské oblasti na Ukrajině.

Původní nápad vzešel od některých rodičů a od Tomáše Jankoviče a stal se prvním střípkem do mozaiky dalších událostí.

Bez velké pomoci našich skvělých hokejových rodin a bez nasazení vedení zlínského hokeje a trenérů by se tak rozsáhlá akce nemohla vůbec uskutečnit.

Poděkování patří hoteliérům (Baltaci, Galaxie, Garni, Ubytovna v Tečovicích), kteří naše nové přátele ubytovali na přechodnou dobu. V hotelu Galaxie nakonec pět osob našlo dokonce stálé útočiště. Všem patří ještě jednou obrovské díky.

Skupina Ukrajinců se následně rozrostla o další členy a jejich počet se po několika měsících ustálil na čísle 56.

Začal dlouhý kolotoč nočního přihlašování, přesunování se z hotelů na jiná ubytování, hledání nových bytů, ale také řešení běžných denních nutností včetně dodávky základních potravin nebo obědů.

Také v těchto chvílích přišli opět na řadu konkrétní lidé se srdcem na pravém místě – rodina Klimkova, rodina Macharáčkova, rodina Valáškova, rodina Mrlíkova, rodina Soukupova.

Ti všichni projevili ochotu přijmout nové členy do svých domovů, postarat se a být tady pro ně.

Další hokejoví rodiče ukrajinské rodiny podpořili finančním darem a jiní se zase postarali o výstroj pro děti. Všechny tyto pomocníky snad ani nejde vyjmenovat.

Velké poděkování rovněž patří radnímu města Zlín Vojtěchu Volfovi a všem, kdo pomáhali najít, připravit nebo zařídit malé městské byty.

Nad rámec svých sportovních povinností se dětem věnovali zlínští trenéři. Mnohdy to nebyl jen trénink na ledě, ale i stejně tak dlouhý čas po jeho skončení, kdy řešili dotazy a prosby maminek.

Prostory zimního stadionu se staly na jistý čas pravidelnou učebnou češtiny pro děti. Ty se postupně dařilo začleňovat do škol. Někdy komplikovaně a s neochotou vedení, jindy naopak s velkou vstřícností. Dále jsme maminkám pomáhali hledat práci.

Od prvních dní, kdy telefony s prosbami zvonily prakticky každou půlhodinu, se situace postupně uklidňovala a většině našich nových přátel se podařilo zajistit všechno, co je k životu třeba.

Bohužel, přímo v hokejovém prostředí se podařilo udržet jen zlomek malých hráčů, výkonnost velké části z nich nedovolovala další zapojení do mládežnických kategorií našeho klubu. Nicméně si našli jiné sporty jako fotbal, florbal a hokejbal.

Po letních prázdninách požadavků ubylo. Skupinu má na starost rodina Valáškova, která také zajišťuje pravidelná setkávání všech členů, a to v prostorách rodinného zábavního parku Galaxie.

Hmotné potřeby v tuto chvíli mají všichni zajištěny, o to více je ale nutné starat se o tyto lidi i po stránce psychologické. Při setkáních proto mohou maminky sdílet s ostatními své pocity, domlouvat si vše potřebné a je jim k dispozici psycholog.

Všichni strádají odchodem z domovů a ze situace, která na Ukrajině panuje. Rodiny musely opustit své blízké, jsou rozdělené. Některé maminky přišly o své muže a děti o své tatínky.

Tento příspěvek ale má být spíše takovou retrospektivou a povzbuzením, že jsou mezi námi, v našem hokejovém prostředí, lidé ochotní pomáhat. A zároveň je tento text také výzvou pro ostatní. Pokud je to jen trošku možné, mějme své oči otevřené a hlavně mějme srdce dokořán.

Situace na Východě dneska bohužel není jiná, naopak. Je o hodně horší, a proto se nám nesmí stát, že otupíme. Pokud máte někoho ve svém okolí, kdo pomoc potřebuje, neváhejte.

A nemyslím tím teď jen příchozí z Ukrajiny, pomoc může potřebovat kamarád, soused nebo neznámý člověk na ulici. Všichni se máme dobře, pomáhat může podle svých možností každý a má to rozhodně smysl. Krásný adventní čas všem!

Autorem textu je Jana Valášková

NATÁLIE MLÝNKOVÁ

BRONZOVÁ Z MS

Odchovankyně zlínského klubu Natálie Mlýnková má za sebou snový rok 2022. Ženská hokejová reprezentace přepisovala dvakrát dějiny – nejdříve si zahrála poprvé na zimních olympijských hrách a v létě vybojovala první medaili z mistrovství světa. U obou vrcholů nechyběla ani jednadvacetiletá útočnice. Na světovém šampionátu byla nejlepší střelkyní českého týmu a v rozhodujícím duelu o bronz vsítila Švýcarkám dva góly!

V rozhovoru pro prosincový newsletter Váš BERAN hovoří Natálie o začátcích v Baťově městě, o hokejovém životě v nejvyšší americké univerzitní soutěži, kde nastupuje za tým Vermont Catamounts v Burlingtonu, dále o náročném studiu na místní univerzitě, ale také o oslavách bronzových medailí a vzestupu ženského hokeje v českých luzích a hájích. Přitom nechybělo mnoho a v patnácti letech mohla brusle pověsit na hřebík...

Na stadiony míří kluci, aby z nich byli noví Jágrové, Voráčkové, Pastrňákové. Natálie, proč jste se rozhodla obout brusle a vrhnout se mezi mantinely do tvrdého sportu, kterým lední hokej bezesporu je?

Většina holek pochází z hokejových rodin, kde hokej hrají starší sourozenci, takže to zkusí taky.

Já nejsem z hokejové rodiny, ale maminka chtěla, abych se naučila bruslit na ledě. Starší kluci měli po nás trénink, takže jsem vzala hokejku do ruky. Začalo mě to nesmírně bavit a už jsem u toho zůstala.

První hokejové roky jste zažila ve Zlíně. Kteří trenéři stáli u vašich začátků? Jak vzpomínáte na své začátky v žákovských a mládežnických týmech v Baťově městě?

Zábavné i perné období, ale vzpomínám jen v dobrém. Hokej není posuzován jako dívčí sport, takže hlášky tam byly. Kluci mě posunuli výkonnostně hodně dopředu. Byla jsem jediná holka v kolektivu a každému trenérovi musíte dokázat, že jste lepší než kluk. Hnalo mě to hodně dopředu. Vyrůstat s kluky bylo pro mě to nejlepší, to mě dostalo dále do hokejového světa.

Jak reagovali kluci na to, že s nimi bude trénovat a hrát zápasy holka?

Většina s tím neměla problém, ale někteří kluci to brali špatně. Jakmile se holka stane konkurentem, nesnáší to kluci dobře.

Máte za sebou snový rok 2022, jak se za ním ohlížíte? Zahrála jste si na olympiádě, získala bronz na mistrovství světa...

Odehrálo se strašně moc velkých věcí. Člověk si ani neuvědomuje, že to všechno bylo v jednom roce. Olympiáda je neskutečný zážitek se vším všudy, už jenom se tam dostat. Navázaly jsme na to výborným mistrovstvím. Je to práce, kterou tady budujeme roky, konečně si to sedlo a podařilo se nám postoupit ve čtvrtfinále přes Finky. Velká pohádka sama o sobě. Je fajn vidět, že jsme se konečně někam posunuly a že to cinklo.

Každopádně vaše účast v Pekingu byla vážně ohrožena, krátce před odletem jste měla pozitivní test na covid. Jak na to vzpomínáte s odstupem času?

Byly to hrozné nervy. Těžko říct, jak by to dopadlo, kdyby to nedopadlo. Byla jsem velmi vděčná celému trenérskému štábu, který mi nezavřel dveře. Bylo mi řečeno, že třeba přiletím až na třetí nebo čtvrtý zápas, ale že mne tam chtějí.

Nebylo to nic lehkého, ale zároveň to není nic, co člověk může ovlivnit. Nezbývalo než doufat, věřit a modlit se. Nakonec jsem mohla hrát od začátku.

Vše pokračovalo na přelomu srpna a září, kdy se hrál světový šampionát v Dánsku. Vy jste se na tomto turnaji stala nejlepší střelkyní týmu a dala důležité branky.

V létě jsem se soustředila na sebe, dala jsem do toho tisíc procent. Není jednoduché hrát velký turnaj hned zkraje sezony. V produktivitě to byl výborný týmový výkon, je tam plno detailů, které člověk moc nevidí.

Vybavuji si dva góly, které by neskončily úspěchem, kdyby nebyla dobrá clona před brankou. Jsem ráda, že se nám konečně podařilo dát všechny díly dohromady, celé tři týdny, včetně kempu, byly skvělé. Měly jsme výbornou atmosféru, a že se povedl historický úspěch, to byla třešnička.

Jaké byly oslavy po návratu domů?

Doma se většina z nás jen otočila a hned na druhý den letěla do svých klubů. Některé holky dokonce letěly rovnou, takže největší oslava byla hned na místě. Po večeři jsme si šly celý tým sednout, tancovalo se, zpívalo. Některé holky nešly vůbec spát, jiné zase ve tři ráno letěly do klubu. Bylo to

sice kýčovité, ale oslavily jsme to hezky. Moc ráda na to vzpomínám.

Úspěchy ženské reprezentace navíc zvedly zájem o ženský hokej, ať už fanoušků či médií. To je pro vás důležité, že?

Přesně tohle jsme chtěly. Věděly jsme, že dokud nebude úspěch, tak to prostě nepřijde. Vidíme, jak je ženský hokej vnímán ve světě, taky bychom byly rády, aby nás tady vnímali jako holky ve Spojených státech, v Kanadě, nebo na severu Evropy.

V podpoře jsme byly pozadu a bylo jasné, že pokud se to má změnit, musíme uspět. Tajně všichni doufáme, že by mohla přijít i podpora z finančních míst. Je to dost náročné a zároveň smutné. Věříme, že jde jen o začátek našeho růstu. Je krásné se dívat i na náš hokej, přestože nehrajeme NHL.

Pojďme k letošní sezoně. Jak se vám daří v klubu – na univerzitě ve Vermontu?

Začaly jsme dobře, už loni tým šel nahoru a nahoru. Už nejsme takoví outsideři v lize, dívají se na nás jinak. Docela vyhráváme a i mně se v bodování daří.

První rok tady byl covidový, to se hrálo jen jedenáct zápasů. Druhou sezonu zase byla olympiáda a kvalifikace, takže jsem dost zameškala. Až teďka mám poprvé celou sezonu, kdy se můžu naplno soustředit na klub. Zatím mi to prospívá. Je to slušné.

Mimochodem, jaké je vaše postavení v týmu? Patříte k lídrům?

Co se týče bodování, tak zřejmě ano. Jsem v první řadě, hraji přesilovky, oslabení, icetime mám také velký. Teď jsem jeden víkend měla první zápas dvacet sedm minut, druhý pětadvacet, to je na útočnici hodně. Jsem za to velmi ráda. Je to tlak, ale příjemný. Doufám, že to bude pokračovat.

Vedle hokeje musíte zvládat také náročné studium na univerzitě. Jak se vám daří?

Jsem teď ve třeťáku. Příští rok mne čeká bakalářka, tady je to studium na čtyři roky. Pak bych chtěla absolvovat dva roky nadstavbu na magistra.

Věnuju se tělovýchově, cvičení, úrazům. Hodně lidí z oboru jde na fyzioterapeuta, kondičního trenéra, výživového poradce...

Výběr je velký, to mi ale moc neulehčuje vidinu, co bych chtěla dělat. Fakt nevím. Nejradši bych samozřejmě byla profesionální hráčkou. Počkám na hokejové možnosti a od toho se odrazím.

Plánujete zůstat ve Spojených státech?

Nejsem připravená na to, že bych měla za dva roky skončit s hokejem a jediné možnosti jsou buď tady nebo ještě ve Švédsku. V Americe se rozjíždí liga s krásnými penězi, tak uvidíme, jak to dopadne.

Odešla jste do Kanady jako šestnáctiletá. Jak je těžké se osamostatnit v tomto věku v cizině? Máte někoho blízkého u sebe?

Teď je tady se mnou spoluhráčka Kristýna Pátková z národního týmu. Má tu ale poslední rok, takže tady budu brzy samotná Češka. Každopádně bydlíme v baráku čtyři holky, nemám si na co stěžovat. Jsme na sebe hodní a jsme si nápomocní.

Jste úspěšná odchovankyně Zlína, jaké byly vaše roky v rodném městě?

Vyrůstala jsem na Jižních Svazích, na druhém stupni jsem chodila na sportovní školu. Na střední jsem pak vystudovala gymnázium v Otrokovicích, jako první student dálkově. Za to jsem vděčná panu řediteli.

Jak často se vracíte domů?

Rok od roku je to jiné, ale většinou na pět dní na Vánoce, někdy ani to ne. Dvakrát po sobě se to nepovedlo vůbec. Ale většinou se to spojí s nějakou reprezentační akcí.

A pak se vracím na léto, které ale narušují repre srazy. Takže třeba teď poslední rok jsem byla doma jen týden, předtím dva.

Jaké panuje v Burlingtonu v americkém státě Vermont počasí?

Někdy je tu zima i okolo minus patnáct, ale není to úplně nejhorší. Nejvíce bylo asi dvacet pod nulou. Léto ale bývá pohodové.

Letos by se měl ženský šampionát konat v Kanadě, bude to vrchol sezony?

Ano, sezonu jsme načaly a taky ukončíme mistrovstvím, asi bude v Novém Skotsku.

V patnácti letech byla vaše kariéra vážně ohrožena, rodina se dostala do tísně. Stala jste se členkou České olympijské nadace, ta vám s hokejem finančně pomohla. Jak se na to s odstupem díváte?

Jsem si vědoma, že mě nadace podporovala dobré tři roky. Je možné, že bez jejich pomoci bych už hokej vůbec nehrála. Vím, že řadě rodin se stávají nepříjemné věci, nás potkala tato. Nebylo mi ještě ani patnáct, ale vím třeba, že jsem se bála doma říct, že jsem zlomila na tréninku hokejku a že bych potřebovala novou.

Čeho si přejete dosáhnout v této sezoně?

Dostat se do finále a vyhrát ligu, tým na to určitě máme a nejsme od toho daleko. Na repre úrovni pak držet výsledky, a kdyby to cinklo znova, tak bych se vůbec nezlobila. A v neposlední řadě obecný cíl posouvat ženský hokej jak v Česku, tak ve světě.

PARTNEŘI MLÁDEŽE

zlín.

PSG

topnatur

Continental

vitar

B&B Commercial Activity

Kredit Gonvarri Material Handling

trapézy soukup

STK VIZOVICE

CESTA KE HVĚZDÁM

Zlínský kraj bez hranic

SEVEN ENERGY

ZLÍN INTERHOTEL ★★★★